

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.142/2012/22.szám

A Kúria a dr. Balla Gábor ügyvéd által képviselt I.r., a dr. Szécsényi László ügyvéd által képviselt II.r., a dr. Cseri Zsuzsanna és dr. Lencs Petra ügyvédek által képviselt III.r., a jogtanácsos által képviselt IV.r. felpereseknek a jogtanácsos által képviselt Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal alperes ellen építési ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. november 3. napján kelt 10.K.32.168/2011/28. számú jogerős részítélete ellen a III.r. felperes által 39. sorszám alatt, a IV.r. felperes által 36. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelmek folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 10.K.32.168/2011/28. számú részítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részeit hatályon kívül helyezi, az alperes 2011. március 17-én kelt 50BP-594/2/2011. számú határozatát hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III.r. és a IV.r. felpereseknek külön-külön 80.000 (nyolcvanezer) forint elsőfokú és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. és a II.r. felpereseknek külön-külön 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 40.000 (negyvenezer) forint kereseti és a 140.000 (száznegyvenezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A II.r. felperes 2001. november 19-én előterjesztett kérelmére a Budapest kerület Polgármesteri Hivatal Építésügyi Osztálya – a jegyző nevében eljárva - 2003. január 16-án kelt és 2003. február 12-én jogerős V-412/2002. számú határozattal kikötésekkel építési engedélyt adott a számú, hrsz-ú ingatlanokon pince + földszint + 15 emelet szintes irodaépület, ehhez csatlakozóan pince + földszint + 1 emelet szintes teremgarázs és üzemanyagtöltő állomás építésére.

Kikötésként került előírásra, hogy az üzemanyagtöltő állomás átépítése csak épületen belüli üzemanyag állomásként valósítható meg. Az építendő üzemanyagtöltő állomás szabadon álló (épületen kívüli építményként) nem vehető használatba még ideiglenes jelleggel sem. Amennyiben a kivitelezés a meglévő üzemanyagtöltő állomás átépítésével kezdődne, akkor az üzemanyagtöltő állomáshoz a terv szerint csatlakozó p+fsz+1 emelet szintes „lepeny” épület szerkezeteinek

kivitelezését is meg kell kezdeni és az üzemanyagtöltő állomás kivitelezésével egyidőben legalább szerkezetkész állapotban meg kell építeni. A meglévő üzemanyagtöltő állomás földalatti tartályának elbontásához kárelhárítási és bontási tervet kell készíteni.

Az elsőfokú építésügyi hatóság az építési engedélyt a 2003. február 12-én kelt V-545/2003. számú határozatával vízügyi szakhatósági kikötéssel kiegészítette.

A II.r. felperes kérelmére az elsőfokú építésügyi hatóság 2005. szeptember 27-én kelt V-36/19/2005. számú határozatával – az üzemanyagtöltő állomást is érintő - módosított építési engedélyt adott ki, amely az üzemanyagtöltő állomást az oszlopállás és gerendázata megváltozásában érintette.

A 2005. október 13-án kezdeményezett eljárásban az építésügyi hatóság 2005. november 15-i helyszíni szemle tartását követően a 2005. december 2-án kelt V-36/27/2005. számú határozattal az elkészült „” üzemanyagtöltő állomás és a hozzá tartozó kereskedelmi egység épületrész ideiglenes használatbavételi engedélyét megadta.

A végleges használatbavételi engedély kiadására a 2006. június 7. napján kelt V-545/26/2006. számú határozattal került sor.

Az I.r. felperest egy többsávós közút választja el az üzemanyagtöltő állomástól. 2005. november 21-én levelet intézett a II.r. felpereshez, amelyben az üzemanyagtöltő állomással összefüggésben a védőtávolságra vonatkozó előírások megsértésére hivatkozással átalánykártérítési igényét jelentette be azzal, hogy ha megegyezésre nem kerül sor, akkor fellép a használatbavételi engedélyezési eljárás és a kapcsolódó egyéb hatósági eljárásokban az érdeksérelme orvoslása érdekében.

Az I.r. felperes a Budapest XIII. kerületi Önkormányzat Jegyzőjének 2006. március 22-én írt beadványában kifejtette, hogy tudomással bír arról, hogy az üzemanyagtöltő állomásra ideiglenes működési engedélyt adtak ki. Sérelmezte, hogy mind az építési, mind pedig az ideiglenes működési engedély kiadása során kirekesztette a hatóság vizsgálódási köréből a védőtávolságra vonatkozó szabály vizsgálatát és az I.r. felperes nyilatkozatát az üzemanyagtöltő állomás védőtávolságon belüli elhelyezéséhez. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15.§ (2) bekezdésén alapuló ügyféli jogállásának elismerését, iratbetekintése engedélyezését, tájékoztatását, az engedélyezési eljárás jogszerűségének vizsgálatát, illetőleg beadványa fellebbezésként való elbírálását kérte.

Az elsőfokú építésügyi hatóság 2006. április 7-én kelt IV/50/819/2006. számú tájékoztató levelére és elutasító válaszára figyelemmel az I.r. felperes 2006. május 22-én ügyféli minőségének elismerését és az üzemanyagtöltő állomás építésének befejeződésére tekintettel a használatbavételi engedélyt megadó határozat részére történő kézbesítését kérte.

Az elsőfokú építésügyi hatóság a 2006. május 29-én kelt V-545/17/2006. számú határozatában az I.r. felperes ügyféli jogállás iránti kérelmét elutasította, mert álláspontja szerint nem a Ket. 15.§ (2) bekezdése, hanem a használatbavételi engedélyezési eljárás indulásának időpontjára figyelemmel a korábban hatályban volt, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 3.§ (4) bekezdése alkalmazandó, a felperes nem ügyfél, mert a Ket. hatásterületi szabálya nem érvényesül.

Az I.r. felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd, a Budapest Főváros Közigazgatási Hivatal a 2006. június 22-én kelt 08-1746/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az I.r. felperes perindítása folytán a Fővárosi Bíróság a 2008. április 4-én kelt 10.K.35.015/2006/14. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az I.r. felperes rendkívüli jogorvoslati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a 2009. szeptember 9-én kelt Kfv.II.37.242/2008/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét, valamint az alperesi jogelőd határozatát – az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Kifejtette, hogy a működési engedéllyel kapcsolatos kérelem intézését az építésügyi hatóságnak az illetékes hatósághoz (osztályhoz) kellett volna áttennie. A 2006. március 22-i és a 2006. május 22-i kérelmet tartalma szerint kellett volna elbírálni és azt kellett volna vizsgálni, hogy a felperest az üzemanyagtöltő állomás – nem pedig az irodaház – használatbavételi engedélyezési eljárásában az ügyfél jogállása megilleti-e. A kézbesítési szabályok alapján nem dönthető el az ügyféli minőség, mivel az ügyfélkör és a határozat kézbesítésével értesítettek köre nem feltétlenül azonos. Az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélyezési eljárására már az időközben hatályba lépett Ket. szabályai vonatkoztak, a 2005. december 2-án kelt V-36/27/2005. számú határozat is a Ket. rendelkezését alkalmazta. Az építési és használatbavételi engedélyezési eljárás bár összefüggő, egymást követő, de mégis elkülönülő hatósági eljárások, így az ügyfelek körét minden egyes eljárásban az adott eljárásra vonatkozó hatályos eljárási szabályok figyelembevételével kell megállapítani. A használatbavételi eljárás ügyfelei közül - jogszabályi rendelkezés hiányában - nem zárható ki az a személy, aki az építési engedélyezési eljárásban ügyfélként nem vett részt. A használatbavételi engedélyezés során alkalmazott Ket. 15.§ (2) bekezdése az ügyfelek közé sorolja a létesítmény hatásterületén lévő ingatlanok tulajdonosait. Az I.r. felperes, akit az üzemanyagtöltő állomástól egy közút választ el, a levegő védelmével kapcsolatos egyes szabályokról szóló 21/2001.(II.14.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 6.§ (1) bekezdése és 2. számú melléklet D) pontja szerinti védőövezeten belül való elhelyezkedés vizsgálata nélkül is, hatásterületen élő közösségnek minősül, ezért az ügyféli jogállása nem vitatható az üzemanyagtöltő állomás építési, használatbavételi engedélyezési ügyében, és ezért (jogorvoslati) kérelmét a hatóság érdemben köteles vizsgálni.

A Legfelsőbb Bíróság az új eljárásra ezért előírta, hogy az elsőfokú hatóság a 2006. március 22-i és május 22-i kérelmeket tartalma szerint bírálja el, mind az ideiglenes működési, mind az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélyezési eljárását érintően. A hatáskörébe nem tartozó, működési engedélyt adó határozat elleni kifogást az illetékes hatóságnak küldje meg. A Ket. 15.§ (2) bekezdése figyelembevételével a használatbavételi engedélyezési eljárásban a határozat utólagos kézbesítését követően a beadványt vagy saját hatáskörben kell elbírálni vagy fellebbezésként fel kell terjeszteni a felettes szervhez.

Az elrendelt új eljárásban az elsőfokú hatóság az I.r. felperes ügyféli jogállását az üzemanyagtöltő állomás ideiglenes használatbavételi engedélyezési ügyében elismerte a 2010. február 26-án kelt V/301-7/2010. számú határozatával.

A határozat 2010. március 3-án történt kézhezvétele előtt az I.r. felperes a V-36/27/2005. számú, az ideiglenes használatbavételt engedélyező határozat ellen fellebbezést nyújtott be 2010. január 28-án. A fellebbezést az alperes az 50BP-594/3/2011. számú határozatával elbírált.

Az I.r. felperes 2010. március 11-én a végleges használatbavételi engedély vonatkozásában is kérte ügyféli jogállása elismerését, majd a határozat kézbesítésének megtörténte nélkül 2010. augusztus 6-án megfellebbezte a V-545/26/2006. számú határozatot. Az alperes a fellebbezést az 50BP-594/4/2011. számú határozatával bírálta el.

Az I.r. felperes 2010. október 26-án az építési és a módosított építési engedélyeket is fellebbezéssel

támadta, anélkül, hogy a határozatok részére kézbesítésre kerültek volna. Az I.r. felperes a fellebbezésben arra hivatkozott, hogy a létesítmény elkészültét követően tapasztalta, hogy az ún. „lepény” épületben elkészült benzinkút közelebb került a társasház épületéhez. A beadványhoz csatolt magánszakvélemény szerint az üzemanyagtöltő állomás és a társasház épületének homlokzata közti távolság 41,25 m.

Az alperes a 2011. március 7-én kelt 50BP-594/2/2011. számú határozatával a V-545/2003. számú határozattal kiegészített V-412/2002. számú építési engedélyt adó határozatot megváltoztatta, az üzemanyagtöltő állomásra vonatkozó építési engedélykérelmet elutasította, az üzemanyagtöltő állomásra vonatkozó kikötéseket törölte. A V-36/19/2005. számú módosított építési engedélyt adó határozatot megváltoztatta és a módosított építési engedélykérelmet elutasította. Utalt arra, hogy építésrendészeti eljárás indul az üzemanyagtöltő állomás vonatkozásában.

Határozata indokolása szerint az I.r. felperes 2006. március 22-i beadványát tartalma alapján valamennyi korábbi, az üzemanyagtöltő állomásra vonatkozó engedély tárgyában, így az építési engedély tekintetében hozott határozatok elleni fellebbezésként bírálta el, fellebbezés kiegészítésként értékelve az I.r. felperes 2010. október 26-án kelt beadványát is. Megállapította, hogy az építési engedély tárgyú határozatok az I.r. felperesnek kézbesítésre nem kerültek, a tudomásszerzés időpontja nem állapítható meg, ezért a Ket. 65.§ (6) bekezdése alapján a fellebbezést határidőben benyújtottnak fogadta el.

Az I.r. felperes a legfelsőbb bírósági ítélet által megállapítottan csak az üzemanyagtöltő állomás vonatkozásában ügyfél, ezért az építési engedélyeket csak ebben a vonatkozásban vizsgálta felül. Megállapította, hogy az építési engedélyezési eljárás során a Budapesti Városrendezési és Építési Keretszabályzatról szóló 47/1998.(X.15.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: BVKSZ) 7.§ (3) bekezdés b) pontját nem vették figyelembe. Nem a meglévő üzemanyagtöltő állomás átalakítása, hanem új üzemanyagtöltő állomás létesítésének engedélyezése történt, ezért az 50 m védőtávolságot be kellett volna tartani. Az I.r. felperes által hivatkozott R. 6.§ (3) bekezdése alapján a védelmi övezet nagyságát a környezetvédelmi hatóságnak kell vizsgálnia, amely hatóság a szakhatósági állásfoglalásában a védelmi övezetre kikötést nem írt elő. Az építési engedély jogsértően került kiadásra, a módosított engedély mint járulékos engedély ezért szintén jogsértő. Jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jog sérelme nem merült fel, mert kézbesítési hiányosság miatt jogerős határozatról nem beszélhetünk, jogerőre nem emelkedett határozathoz ilyen jogok nem kapcsolódhatnak.

A felperések perindítása folytán az elsőfokú bíróság részítéletében az alperes 50BP-594/2/2011. számú határozatát támadó keresetek tárgyában döntött és a keresetek elutasításáról határozott. Megállapította, hogy a Legfelsőbb Bíróság az I.r. felperes ügyféli jogállását a Ket. 15.§ (2) bekezdése alapján csak az üzemanyagtöltő állomás építési, használatbavételi engedélyezési ügyében mondta ki. A Ket. 111.§ (3) bekezdése értelmében az ítélet és annak indokolása az alperest kötötte, az ítéleti megállapítás ebben a perben nem tehető vitássá, ezért csak az ügyféli jogállással érintett körben vizsgálhatta felül az alperes az új eljárásban az építési engedélyhez kapcsolódó határozatokat. Mivel az építési engedély tárgyában hozott határozatok az I.r. felperesnek – mint ügyfélnek - nem kerültek kézbesítésre, jogerősítésükre törvénysértően került sor, a határozatok – mint tévesen, jogsértően jogerősített határozatok – alapján jóhiszemű jogszerzésre sem kerülhetett sor. A határozatok megváltoztatásának ezért jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jog nem lehetett akadálya. Az alperes a BVKSZ 7.§ (3) bekezdés b) pontjának megsértését jogszerűen állapította meg, mert a parkolóház fogalmának a több szintes teremgarázs megfelelt, az 50 m távolság igazoltan nem volt meg.

A jogerős részítélet ellen az I.r., a III.r. és a IV.r. felperések nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet.

Az I.r. felperes felülvizsgálati kérelmét a Kúria a Kfv.9. számú végzésével hivatalból elutasította. Az I.r. felperes ezt követően a felülvizsgálati kérelmét csatlakozó felülvizsgálati kérelemként tartotta fenn, amelyet a Kúria a Kfv. 19. számú végzésével hivatalból elutasított.

A III.r. felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, másodlagosan az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős részítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdését, 213.§ (1) bekezdését, 221.§ (1) bekezdését, a Ket. 37.§ (1) bekezdését, 29.§ (1) bekezdését, 114.§ (1)-(2) bekezdését, 1.§ (2) és (4) bekezdését, 2.§ (1)-(3) bekezdéseit, a 3.§ (2) bekezdés b) pontját, 111.§ (3) bekezdését, 19.§ (1) és (4) bekezdését, 22.§ (1) bekezdését, az Áe. 3.§ (4) bekezdését.

Az építési engedélyezési eljárásban I.r. felperes ügyféli jogállását a legfelsőbb bírósági ítélet nem mondta ki, arra az I.r. felperes fellebbezéseként elbírált beadványa sem terjedt ki, ezért jogsértően járt el az alperes, amikor az építési engedélyeket felülbírálta. Az alperes erre hivatalból sem lett volna jogosult. Az ügyféli jogállás a Ket. 15.§ (2) bekezdésén alapult, az építési engedélyre azonban az Áe. szabályai vonatkoztak, az Áe. nem tartalmazott hatásterületi ügyfélszabályokat, így ez is kizárja az építési engedély felülbíráhatóságát. Az alperes az új eljárásra adott útmutatást megszegve, azon túlterjeszkedve járt el. Az elsőfokú bíróság ezeket a jogsértéseket figyelmen kívül hagyta, a Ket. alapelveinek megsértésével járt el, a bizonyítékokat nem súlyuknak megfelelően, hanem önkényesen és csak az egyik fél érdekében értékelte. A részítélet indokolása is ellentmondásos, tévesen értelmezte a legfelsőbb bírósági ítéletet. Kifogásolta a tényállás tisztázatlanságát az eljárásban.

Az I.r. felperes 2006. március 22-i beadványa nem az építési engedély elleni fellebbezés volt, a 2010. október 26-i beadvány külön eljárásban, az Áe. alapján lett volna elbírálható és a határozatok felülbírlatára az Áe. 71.§ (2) bekezdése szerinti korlátok mellett kerülhetett volna sor.

Az elsőfokú bíróság nem döntött valamennyi kereseti kérelemről. Nem foglalt állást arról, hogy a védőtávolságot esetlegesen igénylő elemekről (kútfej, tartály, technológia) nem az alperes volt jogosult dönteni, hanem a Területi Műszaki Biztonsági Hivatal.

Az elsőfokú bíróság továbbá tévesen döntött a BVKSZ 7.§ (3) bekezdés b) pontjának megsértése kérdésében is, mert a teremgarázs nem azonos a parkolóházzal. A BVKSZ 13. melléklet 111. pontja külön, a parkolóháztól elkülönülten, határozza meg a teremgarázs fogalmát. A teremgarázs – a parkolóházzal ellentétben - kizárólag az irodaház dolgozóinak parkolását teszi lehetővé, nem áll nyitva a közforgalom számára. Utalt arra is, hogy az I.r. felperes rosszhiszeműen járt el, ellentételezés érdekében megkereste a peres eljárások előtt a II.r. és a III.r. felperest is, valós érdeksérelem hiányában kezdett pereskedésbe. Az I.r. felperes eljárása sérti a Ket. 6.§ (1) és (2) bekezdését.

A IV.r. felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését kérte a keresetének helyt adó határozat hozatala mellett. Jogsértésként jelölte meg a Ket. 111.§ (3) bekezdésének megsértését. Az I.r. felperes beadványai kizárólag az ideiglenes használatbavételi és a működési engedélyre vonatkoztak. Az alperes túlterjeszkedett a Legfelsőbb Bíróság új eljárásra adott útmutatásán, de az eljárása az Áe. 61.§ (3) és (5) bekezdésébe is ütközött. Az építési engedélyt nem érinthette egy más tárgyban elrendelt új eljárás. Az építési engedély vonatkozásában az I.r. felperes ügyféli jogállását a Legfelsőbb Bíróság nem mondta ki. Az I.r. felperes az építés engedélyezésekor az Áe. 3.§ (4) bekezdése alapján nem minősült ügyfélnek, később sem válhatott azzá. Az építési engedélyt jogszerűen záradékolták, jogerősítették. Az I.r. felperesnek az építési engedély elleni fellebbezése az Áe. 66.§ (4) bekezdése alapján elkésztett, az építésről korábban

tudomást szerzett. Amennyiben a tudomásszerzés a legfelsőbb bírósági ítéletről való tudomásszerzés is lenne, ahhoz képest is a 2010. október 26-i fellebbezés elkésettnek tekinthető. A BVKSZ 7.§ (3) bekezdés b) pontja nem került megsértésre, a teremgarázsra az 50 m távolság előírása nem vonatkozik. Az alperes eljárása az államigazgatási jogkörben való károkozást is felveti.

Az I.r. felperes észrevételében az alperes ellenkérelmében foglaltakkal értett egyet. Hangsúlyozta, hogy az építési engedélyezési eljárásban ügyfél volt, a 2006. március 22-i beadványában az építési engedélyt is támadta.

A II.r. felperes észrevételében a III. és IV.r. felperesek felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal értett egyet.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős részítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 272.§ (2) és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelmek keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Kúria a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseket – így az I.r. és a II.r. felperes keresetének elutasítását - nem vizsgálhatta felül.

A III. és a IV.r. felperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Kúria a rendelkezésre álló iratokat, bizonyítékokat áttekintve megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a legfelsőbb bírósági ítéletet tévesen értelmezte és a Ket. 111.§ (3) bekezdését megsértve jutott arra a következtetésre, hogy a Legfelsőbb Bíróság az I.r. felperes ügyféli minőségét az üzemanyagtöltő állomás építési engedélyezési eljárására is megállapította. A Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.242/2008/10. számú ítélete az I.r. felperes ügyféli minőségét a Ket. 15.§ (2) bekezdésére alapította, azaz a Ket. hatásterületi szabályára. A Ket. - a 173.§ (1) bekezdése szerint – 2005. november 1-jén lépett hatályba, rendelkezéseit az ezt követően indult eljárásokban kellett alkalmazni. Az építési engedélyezési eljárás 2001. november 19-én indult, 2003. január 16-án meghozott határozattal zárult. Az építési engedélyt adó határozat kiegészítésére 2003. február 12-én került sor. Az építési engedély módosítása iránti eljárás 2005. augusztus 4-én indult, a 2005. szeptember 27-én meghozott határozattal zárult le. Az építési engedélyezéssel kapcsolatos eljárások a Ket. hatályba lépése előtt voltak folyamatban, azokra nézve a Ket. 15.§ (2) bekezdése szerinti ügyfél fogalmat alkalmazni nem lehet. A legfelsőbb bírósági ítélet hetedik oldal harmadik bekezdésében említett „építési” szóból – összevetve az ítélet indokolását és új eljárásra adott útmutatását - nem vonható le következtetés arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság az építési engedélyezési eljárásra is megállapította az I.r. felperes ügyféli jogállását, különösen, hogy az I.r. felperes ezt abban az eljárásban nem is kérte.

Az építési engedélyezési eljárások alatt az Áe. volt hatályban, amely hatásterületi szabályt nem tartalmazott. Az Áe. az ügyfél fogalmát a Ket-hez képest szűkebben határozta meg, az Áe. 3.§ (4) bekezdésében. E rendelkezés szerint az I.r. felperes az üzemanyagtöltő állomás építése kapcsán ügyfélnek nem minősült, jogát, jogos érdekét az építés nem érintette, az üzemanyagtöltő állomástól egy többsávos közút választja el, közvetlen szomszédnak sem tekinthető.

Ügyféli minőség, ügyféli jogállás hiányában az I.r. felperes az építési engedélyek kapcsán jogorvoslati joggal sem rendelkezett. Az alperes nem jogosulttól, nem ügyféltől származó fellebbezést érdemben nem bírálhatott volna el. Az érdemi elbírálásnak akadályát képezte az is, hogy az alperes az építési engedélyről való tudomásszerzés időpontját sem tisztázta, azt meg nem

állapíthatónak ítélte, erre vonatkozóan az I.r. felperest nem nyilatkoztatta. Az I.r. felperes az építkezés megkezdésével az építkezésről tudomást szerzett, a 2005. november 21-i levelének tartalmából is kitűnően tisztában volt a ténnyel, hogy az építkezés befejeződött, az építményre már használatbavételi engedélyezési eljárás van folyamatban, ezért a már évekkal korábban jogerősített építési engedély kapcsán nem is kíván eljárást kezdeményezni. Az olyan fellebbezés, amelyet nem az építkezésről való tudomásszerzést követően rövid idővel terjesztenek elő, nem tekinthető jóhiszemű joggyakorlásnak és nem teremti meg a Ket. 1.§ (4) bekezdése szerinti védelem alapjait, az Ae. 2.§ (4) bekezdés szerinti jóhiszemű eljárást. Az érdemi elbírálás másik akadályát képezte a jogerős határozatok alapján a jóhiszemű jogszerzés, joggyakorlás. Az Ae. 61.§ (5) bekezdése ilyen esetben kizárta a határozat módosítását (megváltoztatását is). Ugyanígy rendelkezik a Ket. 115.§ (4) bekezdés c) pontja is.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes sem fellebbezésre, sem hivatalból az építési engedélyek tárgyában hozott határozatok megváltoztatására nem volt jogosult, jogsértően járt el, amikor a határozatokat nem ügyféltől származó fellebbezés alapján megváltoztatta.

Az ügyféli jogállás hiányára figyelemmel hozott döntés miatt a Kúria nem foglalhatott állást arról, hogy a BVKSZ 7.§ (3) bekezdés b) pontjában említett parkolóház fogalmával a létesített teremgarázs azonos-e, a BVKSZ 13. melléklet 81. és 111. pontjait - figyelemmel a 10. pontra is -, hogyan kell értelmezni.

Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság törvénysértően járt el, az alperes jogsértő határozatot hozott. A Kúria ezért a jogerős részítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján - a felülvizsgálati kérelmekkel nem támadott rendelkezéseket nem érintve -, a felülvizsgálati kérelmekkel támadott részeiben hatályon kívül helyezte, az alperes törvénysértő határozatát a Pp. 339.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyzett és az alperest új eljárásra kötelezte.

Az új eljárásban az alperesnek a fellebbezést vissza kell küldenie az elsőfokú hatóságnak, aki a nem ügyféltől származó fellebbezést a Ket. 102.§ (3) bekezdése alapján érdemi vizsgálat nélkül köteles elutasítani.

Az alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a sikerre vezető felülvizsgálati kérelemmel élő III.r. és IV.r. felperes elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségeinek megfizetésére. Az alperes köteles továbbá az I.r. és a II.r. felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére. Az I.r. és II.r. felperesek elsőfokú perköltségéről a Kúria nem rendelkezhetett, mert ezeket a rendelkezéseket felülvizsgálati kérelemmel nem támadták.

A kereseti illetéket a megtámadott határozatonként külön-külön kell megfizetni. A részítélettel elbíralt határozat tekintetében a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezésekre figyelemmel a Kúria csak a III.r. és a IV.r. keresetindítása folytán felmerült kereseti illetékekről rendelkezhetett. A tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illetékeket az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. január 30.

Dr. Tóth Kincső sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika sk. bíró

